

korán szétválasztotta őket s a kést elvévén fölük, bekísérte mindkettőt a rendőrségre, honnan átteszik ügyüket a bírósághoz.

— **(Titokzatos lelet.)** Ma reggel künn a Rigoder-uton az utszélén két inget és hozzá nem messze egy női fejkendőt találtak. A talált tárgyakat bevitték a rendőrségre, a hol igazolt tulajdonosuk átveheti őket. Azonban aligha fog értük valaki jelentkezni, mert nem lehetetlen, hogy valami titkot fődnek a talált ruhadarabok, melyeket készakarva épen azért vesztett el a gazdájuk, hogy még titokzatosabbá tegye a rejtegetett titkot.

— **(Látogatás a börtönben.)** Ma délután telt ki az ideje egy magyarnak a börtönben. A szabaduló-levéllal a kezében lépett ki a sárga házból a napvilágra. Éppen egy ismerősével akad össze a vármegyeházától levezető lépcsőkön. Az ismerős gyanus szemmel nézegeti a magyart s kissé restelkedve kezel vele.

— Honnan jön kend? — kérdi.

— Belülről.

— Mit kerest ott? Csak nem volt bezárva?

— Dehogy, dehogy — feleli a magyar a fejét ingatva. Látogatóban voltam az ismerősöknél.

— Aztán meddig tartott a látogatás?

Rösteli most már a tagadást a rab és inkább tréfára fordítja a dolgot.

— Hát bizony, amíg avval a sok emberrel megismerkedtem, beletelt vagy — két esztendő.

— **(Hogy terem a bor.)** Érdekes magyarázatot kapunk erre a kérdésre egy dortmundi borkereskedőnek a pincemestere ellen indított pöréből, a ki a miatt jelentette fel a pincemesterét, mert több fajta bornak a receptjét elsikkasztotta. A tárgyalás folyamán ugyanis bebizonyított, hogy az illető kereskedőnek minden fajta bor elkészítésére meg volt a maga receptje, mely az ő titkát képezte. Így pl. 300 liter St. Estephe előállításának receptje így szól: Végy hat liter borlét, 20 liter Castellit, a többit pedig az 5 és 18-as hordókból öntsd hozzá. Hasonló módon készítette a St. Julient, Medokot, Champagneit stb. Az is kitűnt, hogy azokat az érmekeket, a melyeket az illető kereskedő boricimkéire nyomtatott, a baromfitenyésztés terén szerzett érdemeiért kapta. Mindezek dacára azonban . . . a pincemestert ítelték el a receptnek elárulása miatt. Kiváncsiak volnánk rá, vajjon mi történnék a borkereskedővel, ha most eddigi vevői viszont őt perelnék be a napfényre jött turpisságok alapján a miatt, hogy Medoc stb. cimen kotyvasztott lőrét kaptak.

— **(Kenyér.)** Verejtékes, száraz, megvetett, édes kenyér, rólad hadd zengjek most éneket. Lenéznek, fitymálnak, ahol bőségben vagy; reszkelve esengnek egyetlen falatodért ott, ahonnan száműzött téged a gonosz sors. Nem vagy kápráztató alakzatu, nem vagy gyönyörködtető izü, nem nyujtasz mámort, mint a pezsgő, és mégis te vagy mindennek a végcélja; te érted alkot gondolatgyöngyöket a költő; verejték-gyöngyöket a munkás; ér-

ted mosolyog csábítóan az utca leánya; érted hazudozik sima nyelven a diplomata; a te nevedben történik minden, a te nevedben száll harcba mindenki: in hoc signo vinces, és e jel, te vagy, óh kenyér! . . . Ahol te vagy, ott van az élet és ahol te nem vagy, ott lakozik a legrettentőbb halál. Szent fogalom vagy te, magának az életnek fogalma. . . És e nagy fogalmat tették játékszerré az emberek. Dobálják, mint a labdát; pillanatnyi szeszélyek hullámzásaiban ringatózik folyton. A tőzsdék mostani mozgalmában hallatlanul megdrágul a kenyér. A jövedelmek mindenütt apadtak és a kenyér, a lét eme nélkülözhetetlen feltétele, megdrágult. Fenn a gazdag kőpalotákban talán nem érzik meg ezt, de rémületet, csüggedést szül a szegény ember kunyhóiban, ahol minden krajcár be van illesztve előre a kiadások számvetésébe. Pedig rossz időket élünk anélkül is. Ezer és ezer csapás szövetkezett az idén az emberiség ellen. Még benne vagyunk a gyümölcsérlelő nyárban, de már is félelemmel töltönek el bennünket a közelgő télnek aggályai. És a kenyér, sok ezer szegény ember főtápláléka, majdnem megkétszereződött árban. Hogy miért, azt meg tudja mondani akarmelyik tőzsde ember, aki figyelemmel kíséri a világi eseményeket, de a szegény iparos nem törődik az okokkal, csak azt érzi, hogy a kenyér drágább lett. Sok kis lakásban kanyarítanak mátol kezdve kisebb darabot a kenyérből, sok anya mondja most éhező gyermekének: — Nem adhatok többet. Most már drágább a kenyér!

Eleonorán: Uram! — kiálték fel de nem folytatom.

Mindegyikben más szépséget fedeztem fel, mindegyik más ok miatt tetszett.

Ez indit arra, hogy ne általánosságban szóljak a női szépségről, hanem azt elemezve, részletezve.

A nő kétféle varázserővel bír arra nézve, hogy a férfit lebilincselje: a külső, a szépség és a lélek, a szeretetreméltóság. E külső varázserőről szólva meg kell emlékezni az arcról, a testről, főleg pedig az arcról, mert a civilizált Európa lakóira leginkább az arc szépsége hat, már leplezetlen voltánál fogva is, míg a test bájai avatatlan szemek elől elfedve maradnak.

Az arc és test egyes szépségeit aesthetikai és plasztikai szempontból vizsgálva akarok véleményt kockáztatni, természetesen folyton szem előtt tartva a szobrászat és festészet remekeit, mint a melyeken a női szépséget maga ideális alakjaiban találjuk meg.

Mindenekelőtt szóljunk a női fejről. Ne tessék ez alatt tisztán a fej alkatát érteni, hanem az ábrázatot is, mint a mely sokféleségénél fogva leginkább felkelti és leköti figyelmünket. Csodálatos, de a földteke annyi millió lakosai közt két egyforma arcot nem tudunk találni, ha más nem, akkor bizonyára a haj, szem vagy az arc színe valamelyes árnyalatban különbözik.

A szépséget és az izlészetten követelményének leginkább a fejnek oly formája felel meg, mely sem hosszúság, sem gömbölyded, sem szögletes, mindegyikből valami, de egyiknek sem szabad kizárólagos jellegként feltűnni. Általában legszebbnek a tojásdad alakot tartják, bár szép lehet a gömbölyű, is, csakhogy ezen nincs ele-

és szoborgyűjteményeiben a legkiválóbb szobrászok alkotásait vizsgáljuk, elragadóbbnak fogjuk találni akár a milói, akár a florenci Venust a belvederi Appollónál, összehasonlíthatatlannak fogjuk mondani a franceschini Dianát, Rubens Junóját, Titian Aphroditéját avagy az élő modell után készült canovai Psychét Antinoussal, Herculessel avagy a Laokon csoport alakjaival.

Ha meg nem a szobrot nézzük, mégis eltekintünk is attól, hogy a fehér szín kedvesebb a szemnek, mint a sárga, mely pedig sajátsága a férfi bőrének, — nem tetszenek-e nekünk jobban azon férfiakat ábrázoló szobrok, melyeken az alakok feltűnően hasonlítanak a női alakokhoz? Kinek ne tetszene jobban egy Apolló, Merkur, Antonius, mint Poseidon, Hercules, Jupiter? Görögország legszebb isteneit Phöbust, Hermest, Erost, Dionisiust nem akkép ábrázolják-e, hogy — hasonlók a női alakokhoz, gyengédséggel, bajusz nélkül?!

Mégis itélnünk mindebből nem lehet, nem szabad!

A nőnemnek fő jellemvonása a szépség, a férfié az erő. Ha női ideált alkotunk magunknak, azt szépséggel ruházzuk fel, a férfit széles vállal, izmos karokkal. Épp ezért helyesen fogták fel a művészek a két nem közti különbséget a szépség tekintetében. A női alakok fővonása a kerekdedség, gyengédség, a férfiak szögletesebbek és fő gondot az izmok erős megjelelésére kellett fordítani.

A szépség és erő látszólag ellentétes, mégis mint a mágnesűk ellentétes sarkai önkénytelenül vonzódnak egymáshoz. Az erőben szépség van és a szépségben erő. Az erőt a szépség ösztönszerűleg vonja magához s a szépség, mint filigran folyondár legszívesebben vonul a

Órák ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órás és ékszerész Pécs.

Művészet, irodalom.

○ **Munkácsy-album.** A magyar közönségre érdekes meglepetés vár. Legnagyobb művésznünk, Munkácsy Mihály, a ki annyi dicsőséget szerzett a magyar névnek, az Uj Idők képes hetilap rendelkezésére bocsátotta egész gyűjteményét kiadatlan képeinek és rajzainak, a melyeket sem a magyar, sem a külföldi közönségnek még sohasem volt alkalma látni. Ezekből a nagybecsű és szerfelett érdekes rajzok- és képekből az Uj Idők szerkesztősége kettős füzetet, diszes albumot állít össze, a melyet még a most folyó félévben ingyen megküld minden egyes előfizetőjének. Ez a pompás album-füzet a hatalmas festőlángésznek erejét és tehetségét a legérdekesebb oldaláról világítja meg. Az Uj Idők ezzel a gazdag füzetel olyan meglepetést szerez a magyar közönségnek, a milyenben annak eddig még nem volt része. Az Uj Idők, a mely közönségét ilyen értékes ajándékkal lepi meg, mint Magyarország legkitünőbb hetilapja amugy is rászolgált a közönség szeretetére. Minden egyes száma tele van a legérdekesebb irodalmi újdonságokkal. Ebben a most kezdődő félévben regényt közöl Váradi Antaltól, francia regényt a nagyhirű Gyp-től, nagyobb el-

beszélést Bródy Sándortól, a lap főmunkatársától. Herceg Ferenc, a szerkesztő és Mikszáth Kálmán szintén érdekes közleményekkel gyarapítják az Uj Idők-et ebben a félévben is. A legnevesebb magyar és külföldi művészek finom képeket és szövegrajzokat adtak a szerkesztőség rendelkezésére. Az Uj Idők kiadóhivatala (Budapest, Andrassy-ut 10.) kérésre ingyen küld mutatványszámot. A lap előfizetési ára félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Szóbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1897 évi augusztus hó 19-én.

1. Engel Simon — Himesháza község d. e. 9 óra.

Közgazdaság.

□ **A gazdasági helyzet a hegyháti járásban.** A cséplési munkálatok már annyira előhaladtak, hogy kezdjük tisztán látni azt az eredménytelenséget, mely országszerte kérépét adja az idei aratásnak. A hegyháti járásban annyiban nehezebb az aratás eredményét illetőleg tájékozódni, mivel nemcsak a különböző községekben, hanem egy és ugyanazon községekben is nagy különbség mutat-

kozik az eredményt illetőleg egy és ugyanazon terménynél. Így pl. a buza hozama tízenhárom kévés keresztenként 15-35 liter közt váltakozik. Akinek dült volt a buzája, az nemcsak mennyiségileg, de minőségileg is oly csekély jövedelemre tarthat igényt, hogy alig térülnek meg a termelési költségek. A rozs hozama még ennél is rosszabb, mely legtöbbet szenvedett az időjárás viszontagsága következtében. Az értékesítési viszonyokat is tekintve, furcsa helyzetben van ez a mi hegyháti népünk. A mi vásárunk a dombovári piac. Csakhogy nem tudom, mi okból, a dombovári gabonakereskedők rendszeren 50-80 krral kevesebbet fizetnek a gabonakereskedőknek. Nem ismerjük a dombovári gabonakereskedők szállítási irányát s fuvar költségviszonylataikat, de azt hisszük, hogy semmivel sincsenek rosszabb helyzetben, mint a pécsiek. Igaz, az idén a gabona minőségében mutatkozó nagy különbség teljesen indokolja az árkülönbséget, csak hogy épen az a baj és ezt közvetlen tapasztalásból, hogy a vidéki piacokon, így a dombovárin is a legrosszabb minőségű gabona szokta az árakat fixirozni. Ami nagy kárára van a gabonatermelőknek. A magasabb árak tehát aligha fogják azt eredményezni, mit gazdaságilag vártunk. Az állattenyésztés, melytől a gabonaárak esése óta gazdasági tekintetben oly sokat vártak, nem hozza meg a rossz értékesítési viszonyok miatt a várt eredményt. A kisgazda eljár vásárról-vásárra, merő szokásból, de haszonnal eladni az idén alig tud. Nincs vásár, ha nincs kereskedő, pedig ezek egy pár esztendő óta teljesen elmaradtak kis vásárainkról. Oly nagy indolenciát, mint a hegyháti járásban a szőlők rekonstrukciója tekintetében, egész Baranyában nem láttam. Ennek oka részben arra vezetendő vissza, hogy az első kísérletek nem sikerültek, mivel a

masszív tölgy védszárnyai alá és ragaszkodással tekerődik derekára.

A nőben a férfi a szépséget bámulja az ég kegyadományára és a természet legszebb jelensége gyanánt. Gyönyörködni akar szépségében, miként a rózsa illatában és szinompájában.

A természet nagy változatossága mily szegény ama gazdagsághoz képest, mely a nőben feltárul. Mennyire üres és kietlen a virágos kert az oly emberre nézve, aki a női szépség bámulatos sokféleségét felfogni és átérezni képes. A tenger, a hegyek, az ég, a nap, és csillagok, semmi sem ragadja meg annyira a lelket, mint a nő szépsége. A természet összes hatalmasságai a nőben vannak megtestesítve és megannyi tündérékké átváltoztatva.

De ugyan hát mi az a szép nőn? A piros pozsgás arc, a kifejező szem, a sokatmondó száj, a fehér kéz, a piciny láb, a göndör haj, a pihegő kebel, a karcsu termet...? Mindegyik! Egyik sem!

Sohasem tartoztam a jó tanulók közé, ábrándozó természetem nem engedte, hogy kutassam a természet titkait, a természetrajz nem tudott tetszeni, az ó klasszikusok tanulását pedig, mint hasznavehetelent szükségtelennek tartottam. Legnagyobb ellenségem a görög nyelv volt — ebből buktatott meg legelőbb professzorom — de hát mikor én jobb szerettem nézni a szép leányokat, asszonyokat, mint órák hosszat grammatikailag elemezni a »boópis« Helena bájait, mikor én jobb szerettem olvasni a szemekből és tekintetekből a gondolatokat, mint Homerosból a szép Helena, avagy a szemérmes Nausikaa történetét.

Egy alkalommal igazi ambíciótól vezérelve furfangosan rászédtem professorom. Nem tudván a görög »kivülről való«, fejfájást szinleltem és e betegséget bejelentve felmentvényt kaptam a görög óra alól, úgy hogy egy egész óra hosszat fel és alá járkálhattam az utcákon. Ezen némileg alkotmányellenes sétám alkalmával a felsőbb leányiskola növendékeivel találkozám és ezek ugyancsak elszédíték szegény fejem; — azok a mosolygó angyalarcok és azokon a legártatlanabb öröm kifejezése, az orcákról leragyogó életkedv, kellem, szépség, ártatlanság így egy csomóban nem hagyhattak hatás nélkül.

Az egyik arcának szépségével ingerelt, úgy hogy forrón vágytam arra csókot nyomni, a másiknak oly venusi a testalkata és oly karcsu a dereka, hogy dobogni kezdett a szívem, csak őt átkarolhatnám! — Ella koromfekete haja azt a vágyat keltette fel bennem, csak azokból a hajfürtökből tehetnék egyet görög olvasómba, így legalább nem feledném, hogy a Homeros rajzolta Helenának fekete haja volt, -- no meg mikor megláttam Józsi-kát, az ő hófehér kezét, azóta nincs nyugságom, folyton őt látom, egyedüli vágyam őt birhatni, hogy arra az alabastrom kézre mindenkor csókot nyomhassak tisztelettem és szeretetem kifejezésül, sokat mondó szeme mintha bátorított, tekintete, mintha buzdított volna, de... — sár volt, Anna felemelte kissé szoknyáját és láthattam azokat az ingerlő piciny lábakat, szidni kezdtem a divatot, mely megkívánja, hogy már a bakfisch is hosszú ruhát viseljen, — mullott az idő, állam pelyhedzett, már öregemnek nem volt kifogása az ellen, hogy az orpheumba ellátogassak, hogy-hogyszem az öltözöbe tévedtem és tekintetem felejtém a pongyolájában pamlagán nyugvó miss

népnek drága, de rossz, vagy a talajminőségnek meg nem felelő vesszőket sóztak a nyakába. A mi pedig még régi szőlőből van, azt a peronoszpóra pusztítja most, mivel a tavasszal nem mutatkozván a peronoszpóra, nem is permeteztek. A szőlőket még a magas budaárak sem képesek pótolni, még ha jó termés is lett volna az idén. A hegyháton azonban átlagvéve jó szarvasmarhával rendelkezik a nép, jó volna tehát nagyobb buzgalommal a tejszövetkezeteket felkarolni, ugy szintén a mezőgazdaság egyéb mellékkereseti ágait, melyek itt teljesen el vannak hanyagolva.

□ **Az országos szőlőtelepítő szövetkezet** a következő felhívást bocsátotta ki a szőlőbirtokosokhoz: Felhívás Magyarország szőlőtermelőihez! Mezőgazdaságunk válságos állapotában mindinkább előtérbe lépnek az intenzív gazdálkodási ágak mint olyanok, a melyek kisebb kockázat mellett jóval nagyobb jövedelmezőséget biztosítanak, mint az östermelés bármely extenzív ága. Ezen intenzív termelési ágak közt első helyet foglal el a csemegeszőlő-termelés, amely hivatva van arra, hogy hazánk kiváló szőlőszeti fekvésénél fogva Magyarország speciálitásával fejlődjen. A csemegeszőlő-termelés annyival inkább nyereségesnek és fejlődésképesnek mutatkozik, mert Észak-Európa, különösen Oroszország csemegeszőlő fogyasztása kizárólag a mi termelésünkre van utalva. Azonban a termelő magára hagyatva az északi államok kereskedőit és fogyasztóit fel nem keresheti, összeköttetést nem szerezhet, mert ehhez oly költséges utánjárás szükséges, hogy a termelő egy évi termelésének árát is felemésztené a piac felkeresése és biztosítása. Tömörülni, egyesülni kell a termelőknek, hogy készleteiken illő áron tudhassanak. Egységes csemegeszőlő-kereskedelmet kell megteremtünk, a mely kezében tartsa Magyarország belkereskedelmének és kivitelének szálait, összehozza a vevőt az eladóval, a termelőt a fogyasztóval s a lehető legmagasabb árakat küzdje ki az amugy is nagy kalamitásokkal küzdő termelőnek. A termelők tömörítését, a szőlőkereskedelem egységesítését, a belfogyasztás fedezését s Észak-Európa piacainak a magyar szőlő számára való lefoglalását és azokon kizárólagos uralmának fentartását az országos szőlőtelepítő szövetkezet vette kezébe. Az országos szőlőtelepítő szövetkezet gondoskodni kíván Orosz, Észak-Német, Cseh, Morvaország, Szilézia, Galizia, Bukovina, Bécs, valamint Budapest és Felső-Magyarország csemegeszőlő szükségletének fedezéséről. Első sorban oda működik, hogy tagjai csemegeszőlő készletének eladását előzetes kötések által biztosítsa. A kötések által le nem foglalt készleteket közvetlen eladás útján értékesíti a budapesti és külföldi piacokon; Budapesten csemegeszőlő kiállítás és vásárt rendez és Budapesten, valamint a viszonyokhoz képest több külföldi fővárosban bizományi elárúsító csarnokot nyit. Mindezen közbenjárásáért az országos szőlőtelepítő szövetkezet a szőlő eladási árából a fuvardíj és esetleges vám be nem foglalásával csakis kezelési költségét vonja le. Latható ebből, hogy a szövetkezet a termelőt a fogyasztóval igyekszik összehozni s azon nyereséget, melyet különben a közvetítő seper be, a termelőnek juttatja. Kérjük ezért, hogy a szövetkezet szolgálatait igénybe venni, csemegeszőlő készletét a bejelentő lapon bejelenteni s egyidejű-

leg a szövetkezet tagjai közé belépni sziveskedjék. A szövetkezet baranyamegyei ügyvivője Pécssett. *Ruska Elemér,*

TÁVIRATOK.

— **A király születésnapja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király születésnapját hagyományos kegyelettel ünnepelte meg ma a főváros. A budavári Mátyás-templomban a hercegprímás pontifikált, az ünnepi misén jelen voltak a miniszterek diszmagyarban, az összes hatóságok fejei s az egyetem dékánjai. A Vérmezőn nagy katonai diszszemle volt. A csapatokat Lobkovitz hadtestparancsnok vezette. Karlsbadban Sándor szerb király is megjelent az ünnepi misén, táboruoki egyenruhában, mellén a szent István-rend nagykeresztjével.

— **Terjed a villamos hálózat.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosban az üllői-uti lóvasuti vonal villamossá alakított szakaszán ma ment végbe a műtanrendőri bejárás. Pár hó múlva átadják a forgalomnak.

— **Uj mű-ut Szibériába.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szibériába vezető új mű-ut építését kezdték meg.

— **André expedíciója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) André tegnap lelőtt galambja felől mindeddig semmi ujság, vagy megerősítés nem jött.

— **Kegyelem a lengyeleknek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az orosz cár Varsóba való utazása alkalmából megszünteti a lengyel alattvalókra nézve életbeléptetett kivételes törvényeket és általános amnesztiát ad.

— **A „Zenta“ hadihajó vizrebocsátása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap bocsátották vízre nagy ünnepélyességgel Pólában a „Zenta“ hadihajót Ottó főherceg és neje, Mária Jozefa jelenlétében.

— **Pálmay Ilka Budapes-ten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Pálmay Ilka f. hó 21-én este föllép Ós-Budavárában.

— **A Panama-csatorna építése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Panama-csatorna félbehagyott munkálatait az Egyesült Államok kormánya veszi kezébe s francia és angol tőke segítségével befejezi.

— **Uj katonatisztek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király születésnapja alkalmából a bécsujhelyi katonai akadémiában ma 139 végzett növendék öltötte föl először nagy ünnepek közt a tiszti egyenruhát.

— **Orvosok a cár előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A cár tegnap fogadta a moszkvai nemzetközi orvosi kongresszus tagjait külön kihallgatáson.

— **A pápa betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) XIII. Leó pápa egészségi állapotáról az utóbbi időkben megjelent hírlélek korántsem túlzottak, mert a pápa állapota tényleg fölötte aggasztó.

— **Coppée jobban van.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) François Coppée, a franciák zseniális írója, túl van minden veszélyen.

— **Hamis pénz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az egész főváros el van árasztva hamis egyforintosokkal. A rendőrség erősen nyomoz a terjesztők, illetve a kútforrás után.

Szerkesztői üzenet.

X. Y. Nagy ideje mult, hogy a tudósítások küldését abban hagyta. Ennélfogva kiadóhivatalunk ez idő szerint nincs abban a helyzetben, hogy a tiszteletpéldányon kívül más nemű díjazást is adjon. Azt ki kell érdemelni.

Laptulajdonos Felolós szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

A pécsi nyilvános 3 osztályu Porges-féle felső kereskedelmi iskola

jövő (23-ik) tanéve f. év szeptember hó 1. napján nyílik meg.

Ez az intézet az ország többi felső kereskedelmi iskoláival (akadémiákkal) teljesen egy rangban áll és a végzett növendékek az érettségi vizsgálat letételével **az egy évi önkéntesi jog** kedvezményében részesülnek.

A beiratások az intézet helyiségében **Pécssett (Kossuth-utca 5. sz.)** történnek f. é. augusztus hó 31-től kezdve.

Ugyanott folynak a beiratások

a nyilvános polgári fiu-iskolába,

mely Pécs sz. kir. város segélyezése mellett nyílt meg.

Bővebb felvilágosítást nyújt

az igazgatóság.

Pécssett, 1897. évi augusztus hó.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.